

ກູງກະທຽວ
ກາຣຽມສຕານສຶກຂາອາຊີວສຶກຂາເພື່ອຈັດຕັ້ງສຕາບັນກາຣອາຊີວສຶກຂາ

ພ.ທ. ๒๕๕๕

ອາศີຍ້ອໍານາຈດາມຄວາມໃນມາດຮາ ៥ ວຣຄ໌ນິ້ງ ແລະ ມາດຮາ ๓ ວຣຄ໌ສອງ ແຫ່ງພຣະຣາບບັນຍຸຜູ້ດີ
ກາຣອາຊີວສຶກຂາ ພ.ທ. ๒๕๕๑ ອັນເປັນກູ່ໝາຍທີ່ມີບທັບບັນຍຸດີບາງປະກາຣເກີຍກັບກາຣຈຳກັດສີທີ່ແລະເສີ່ງພັພ
ຂອງບຸກຄຸລ ປຶ້ງມາດຮາ ២៨ ປະກອບກັບມາດຮາ ៣២ ແລະ ມາດຮາ ៥ ຂອງຮູ້ຮົມນູ້ຍຸແໜ່ງ
ຮາຊາອານາຈັກໄທຢ ບັນຍຸດີໃຫ້ກະທຳໄດ້ໂດຍອາศີຍ້ອໍານາຈດາມບທັບບັນຍຸດີແໜ່ງກູ່ໝາຍ ຮັ້ມນຕີວ່າກາຣ
ກະທຽວສຶກຂາຮົກໄດ້ໂດຍຄຳແນະນຳຂອງຄະນະກຽມກາຣກາຣອາຊີວສຶກຂາອອກກູງກະທຽວໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ໃຫ້ຈັດຕັ້ງສຕາບັນກາຣອາຊີວສຶກຂາ ປະກອບທັງສ່ວນຮາກາຣ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

(១) ສຕາບັນກາຣອາຊີວສຶກຂາກາຄກລາງ ១ ປະກອບດ້ວຍ ວິທາລັບເທິນິກນົບໜຸ້ງ
ວິທາລັບເທິນິກປຸ່ມຮານີ ວິທາລັບເທິນິກຮັບຜູ້ບຸ້ງ ວິທາລັບກາຣອາຊີວສຶກຂາປຸ່ມຮານີ ວິທາລັບເທິນິກສະບຸ້ງ
ວິທາລັບກາຣອາຊີວສຶກຂາສະບຸ້ງ ວິທາລັບເທິນິກພຣະນຄຣສີອຸຮູຍາ ວິທາລັບເທິນິກອຸດສາຫກຮນຍານຍັດ
ວິທາລັບເທິນິກໂລຍືແລະອຸດສາຫກຮນກາຣຕ່ອເຮືອພຣະນຄຣສີອຸຮູຍາ ແລະ ວິທາລັບກາຣອາຊີວສຶກຂາພຣະນຄຣສີອຸຮູຍາ

(២) ສຕາບັນກາຣອາຊີວສຶກຂາກາຄກລາງ ២ ປະກອບດ້ວຍ ວິທາລັບເທິນິກສັນນາທ ວິທາລັບ
ເທິນິກລັບຜູ້ບຸ້ງ ວິທາລັບກາຣອາຊີວສຶກຂາລັບຜູ້ບຸ້ງ ວິທາລັບເທິນິກສິ່ງໜຸ້ງບຸ້ງ ວິທາລັບເທິນິກສິ່ງໜຸ້ງບຸ້ງ ແ່າ່ງທີ່ ២
ວິທາລັບກາຣອາຊີວສຶກຂາສິ່ງໜຸ້ງບຸ້ງ ແລະ ວິທາລັບເທິນິກອ່າງທອງ

(៣) ສຕາບັນກາຣອາຊີວສຶກຂາກາຄກລາງ ៣ ປະກອບດ້ວຍ ວິທາລັບເທິນິກຈະເຊີງເທຣາ
ວິທາລັບເທິນິກຈຸ່ກກຣົນ (ລາດຂວາງ) ວິທາລັບກາຣອາຊີວສຶກຂາຈະເຊີງເທຣາ ວິທາລັບເກເທຣແລະເທິນິກໂລຍື
ຈະເຊີງເທຣາ ວິທາລັບເທິນິກສຸມຸທປະກາດ ວິທາລັບເທິນິກນົບໜຸ້ງ ວິທາລັບກາຣອາຊີພົນນຽາຍກ
ວິທາລັບເທິນິກປາຈິນບຸ້ງ ວິທາລັບເທິນິກບຸ້ງພາປາຈິນ ແລະ ວິທາລັບເທິນິກສະແກ້ວ

(៤) ສຕາບັນກາຣອາຊີວສຶກຂາກາຄກລາງ ៤ ປະກອບດ້ວຍ ວິທາລັບເທິນິກປະປົມ ວິທາລັບ
ກາຣອາຊີການຄຣປົມ ວິທາລັບເທິນິກກາຜູ້ຈຸນບຸ້ງ ວິທາລັບກາຣອາຊີກາຜູ້ຈຸນບຸ້ງ ວິທາລັບກາຣອາຊີພ
ກາຜູ້ຈຸນບຸ້ງ ວິທາລັບເທິນິກສຸພຣຣົນບຸ້ງ ວິທາລັບກາຣອາຊີກາສຸພຣຣົນບຸ້ງ ວິທາລັບເທິນິກຮາບຸ້ງ
ແລະ ວິທາລັບເທິນິກໂພຮາຣາມ

(๕) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๕ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบูรี วิทยาลัยการอาชีพ วังไกรังวัล วิทยาลัยเทคนิคประจำเครือขันธ์ และวิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

(๖) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๑ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช วิทยาลัยเทคนิคสิชล วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช วิทยาลัยเทคนิคชุมพร และวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง

(๗) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๒ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคระนอง วิทยาลัยเทคนิคพังงา วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ วิทยาลัยเทคนิคตรัง และวิทยาลัยการอาชีพตรัง

(๘) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๓ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี วิทยาลัยประมงปัตตานี วิทยาลัยเทคนิคยะลา วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา และวิทยาลัยเทคนิคสตูล

(๙) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออก ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี) วิทยาลัยเทคนิคระยอง วิทยาลัยเทคนิคนาบตาพุด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี และวิทยาลัยเทคนิคตราด

(๑๐) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานองคาย วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ วิทยาลัยเทคนิคหนองบัวลำภู วิทยาลัยเทคนิคเลย วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี และวิทยาลัยเทคนิคกาญจนภิเษกอุดรธานี

(๑๑) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการน้ำพนม วิทยาลัยเทคนิคบ้านแพฟ และวิทยาลัยการอาชีพน้ำพนมราชบูรี มากดาหาร

(๑๒) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๓ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด และวิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด

(๑๓) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๔ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิค อุบลราชธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี วิทยาลัยเทคนิคเดชอุดม วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ วิทยาลัยเทคนิคโสมร และวิทยาลัยเทคนิคอำนาจเจริญ

หน้า ๒๐

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๕๖ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕

(๑๔) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา วิทยาลัยเทคนิคหลวงพ่อคูณ ปริญญา วิทยาลัยเทคนิคสุรนารี วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ วิทยาลัยเทคนิคเมือง วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์ และวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์

(๑๕) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๑ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่ วิทยาลัยเทคนิคลำพูน วิทยาลัยเทคนิคลำปาง วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง และวิทยาลัยการอาชีพนวนิทรารชนีแม่ย่องสอน

(๑๖) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๒ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย วิทยาลัยเทคนิคกาญจนากิจเอกเชียงราย วิทยาลัยเทคนิคพะเยา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพะเยา วิทยาลัยเทคนิค่น่าน วิทยาลัยเทคนิคแพร่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีแพร่

(๑๗) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ และวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์

(๑๘) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔ ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี

(๑๙) สถาบันการอาชีวศึกษารุงเทพมหานคร ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิcmีนบุรี วิทยาลัยเทคนิคกาญจนากิจเอกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคดุสิต วิทยาลัยเทคนิคราชสีหาราม วิทยาลัยอาชีวศึกษาสาวภา วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี วิทยาลัยพณิชยการอินทราซัย วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการเซตพุน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กาญจนากิจเอก วิทยาลัยช่างทองหลวง และวิทยาลัยการอาชีพกาญจนากิจเอกหนองจอก

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ศาสตราจารย์สุชาติ ราดาธิรังเวช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หน้า ๒๑

เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๕๖ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายระหว่างฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา ให้กระทำได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากร่วมกัน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายระหว่าง จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้

เล่ม